

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 10C/169/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416209809
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1416209809.12

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou v právnej veci žalobcu: Základná organizácia Odborového zväzu KOVO VOLKSWAGEN SLOVAKIA, so sídlom J. Jonáša 1, 843 02 Bratislava, IČO: 30 779 201, org. číslo: 03-2634-7102, zast. RASLEGAL, s. r. o., IČO: 36 855 561, so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: F. G., T.. XX.XX.XXXX, H. S. N. XXXX, XXX XX H. - S. T. D., zast. advokátskou kanceláriou Okenica Šula & Co. s. r. o., IČO: 36 866 512, so sídlom Zámocká 30, 811 01 Bratislava, o vydaní vecí a dokumentácie súvisiacej s činnosťou odborovej organizácie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi:

komplexnú účtovnú evidenciu vedenú podľa zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov, vrátane všetkých účtovných dokladov, účtovných kníh, interných smerníc, zásad hospodárenia a iných interných predpisov za účtovné obdobia rokov 2010 až 2016, všetky uznesenia výboru žalobcu, uznesenia konferencie a uznesenie revíznej komisie za obdobia rokov 2010 až 2016, štatút žalobcu vrátane jeho zmien schválený k jej činnosti, volebný poriadok vrátane jeho zmien schválený k jej činnosti, dokumenty týkajúce sa volieb do orgánov žalobcu, ktoré sa konali v dňoch 9. mája až 20. mája 2016, dohody uzavreté medzi zamestnávateľom a žalobcom vrátane zmlúv s tretími osobami, komplexnú a originálnu evidenciu, ktorá sa týka členov OZ KOVO evidovaných prostredníctvom žalobcu (prihlášky členov, evidencia členov k 11. októbru 2016), registráciu žalobcu ku všetkým daniam u miestne príslušného správcu dane, ako aj k inštitúciám sociálneho poistenia a zdravotného poistenia, pečiatku základnej organizácie, zmluvy z obchodného styku, zmluvy z pracovno-právneho vzťahu, zmluvy s dodávateľmi služieb, prípadne energií a zmluvy s inými veriteľmi žalobcu ako aj dlžníkmi žalobcu, účtovnú dokumentáciu, ktorá je nevyhnutná k zostaveniu účtovnej závierky ku dňu vstupu žalobcu do likvidácie t.j. k 11. októbru 2016 (inventarizačný súpis hnutelného a nehnuteľného majetku k 11. októbru 2016, inventarizačný súpis stavu pokladne a účtov v bankách k 11. októbru 2016, inventarizačnú súpis pohľadávok a záväzkov k 11. októbru 2016), všetky ďalšie doklady, ktoré vznikli z činnosti žalobcu, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobným návrhom zo dňa 25.10.2016, doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.10.2016 sa žalobca domáhal, aby súd rozhodol žalobou o vydanie vecí a dokumentácie súvisiacej s činnosťou odborovej organizácie, a zároveň požiadal, aby súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým na čas rozhodnutia vo veci samej predbežne zabezpečí dokumentáciu týkajúcu sa činnosti žalobcu z obdobia pred vstupom do likvidácie a to tak, že uloží žalovanému zložiť veci týkajúce sa činnosti žalobcu do úschovy na súde, a to do 3 dní odo dňa doručenia uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Žalobca žalobu, ako aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil nasledovnými skutočnosťami:

Žalobca je v súlade s § 6 ods. 2 písm. e) v spojení s § 9a zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní v znení neskorších predpisov a Stanovami Odborového zväzu KOVO, konkrétne článkom 20 organizačnou jednotkou OZ KOVO s vlastnou právnou subjektivitou. Žalobca je odborovou organizáciou, ktorá vznikla 3. apríla 1993 s pôsobením u zamestnávateľa VOLKSWAGEN SLOVAKIA, a.s., ktorý je právnym nástupcom Volkswagen Bratislava, spol. s r.o. Neskôr žalobca ako odborová organizácia rozšírila svoju pôsobnosť aj na ďalších zamestnávateľov, a to na DHL Excel Slovakia, s.r.o., AUTOVISION SLOVAKIA, s.r.o. a Slovexperta, s.r.o. V dôsledku týchto skutočností je žalobca podľa článku 20 bodu 4. písm. d) Stanov Odborového zväzu KOVO základnou organizáciou pôsobiacou u viacerých zamestnávateľov. Žalobca je tak v súlade so Stanovami Odborového zväzu KOVO organizačnou zložkou Odborového zväzu KOVO s prideleným organizačným číslom 03-2634-7102 a Štatistickým úradom prideleným IČO: 307 792 01. V súlade s článkom 21 a 23 bod 1. Stanov Odborového zväzu KOVO je štatutárnym orgánom žalobcu výbor. Tento orgán je príslušným orgánom oprávneným konať v mene žalobcu vo vzťahu k tretím osobám. Podľa článku 23 bodu 3. Stanov Odborového zväzu KOVO v mene výboru je oprávnený konať predseda výboru alebo iný poverený člen výboru. Na základe posledných volieb, ktoré sa konali do výboru žalobcu v dňoch 9. mája 2016 až 20. mája 2016, bol za predsedu výboru, a tým aj predsedu odborovej organizácie zvolený žalovaný a bol tak osobou oprávnenou konať v mene žalobcu, ako vyplýva z jej činnosti z obdobia pred likvidáciou, t.j. pred 11. októbrom 2016. Žalobca v čase keď bol predsedom výboru žalobcu v roku 2014 a osobou oprávnenou konať v mene žalobcu sa v roku 2014 podieľal ako člen prípravného výboru (jeden zo šiestich) na založení inej odborovej organizácie, a to konkrétne Odborového zväzu AIOS, ktorý má rovnaký predmet činnosti, resp. vykonávajúci pôsobnosť v rovnakých oblastiach, ako je pôsobenie Odborového zväzu KOVO, a to spolu s ďalšími predsedami výborov základných organizácií, ktoré sú organizačnými zložkami OZ KOVO evidovanými pod Odborovým zväzom KOVO. Táto skutočnosť je zrejmá z evidencie Odborového zväzu AIOS na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky, ktorá prebehla pod číslom D. -XXXX/XX-XXXX. Odborový zväz AIOS pritom vznikol 2. decembra 2014. O tejto skutočnosti sa Odborový zväz KOVO dozvedel až neskôr v súvislosti s následnou činnosťou, resp. nečinnosťou žalobcu ako osoby oprávnenej konať v tom čase ešte v mene žalobcu. Žalobca v návrhu ďalej uviedol, že vo vzťahu k trom z bývalých štatutárov prebiehajú občianskoprávne konania, predmetom ktorých je vydanie dokumentácie a vecí spojených s ich činnosťou, tzn. s činnosťou organizačných zložiek Odborového zväzu KOVO (ide o konania vedené pod sp. zn. 6C/45/2016 na Okresnom súde v Brezne, 9C/35/2016 na Okresnom súde Bratislava II a 7C/31/2016 na Okresnom súde Bratislava IV). V týchto konaniach došlo podľa žalobcu k tomu, že potom, ako bola podaná žaloba na vydanie vecí a dokumentácie spojenej s činnosťou odborovej organizácie (organizačnej jednotky OZ KOVO), došlo k skartácii časti dokumentácie, ktorá bola spojená s činnosťami týchto odborových organizácií, aby nebolo možné preskúmať vec v zmysle Stanov, vnútro-zväzových predpisov a právnych predpisov a ukončiť tak riadne činnosť odborových organizácií. V daných veciach dokonca aj existujú dôvodné podozrenia, že konania týchto osôb vyvolávajú podozrenia zo spáchania trestných činov. Uvedenú skutočnosť žalobca zdôraznil najmä v súvislosti s požiadavkou na nariadenie neodkladného opatrenia, predmetom ktorého jeho zabezpečenie dokumentácie, ktorá sa týka činnosti žalobcu. Dňa 8. septembra 2016 rozhodol štatutárny orgán žalobcu uznesením č. 1 o vylúčení p. Y. Y. F. členstva z OZ KOVO (ďalej len „rozhodnutie o vylúčení“), a to z dôvodu komunikácie s predsedom Odborového zväzu KOVO, porušenia volebného moratória a z dôvodu, že štatutárnym orgánom, tzn. výborom žalobcu mu bola ako členovi výboru vyslovená nedôvera. Pán Y. Y. zastával do 8. septembra 2016 funkciu člena výboru, tzn. člena štatutárneho orgánu žalobcu, pretože bol zvolený do funkcie predsedu dielenského výboru za odborový úsek č. II (H3 NSF, lanovka). V dôsledku tohto rozhodnutia podľa 28 bodu 13. písm. e) Stanov Odborového zväzu KOVO došlo nielen k zániku členstva v Odborovom zväze KOVO, ale aj k zániku funkcie člena výboru žalobcu. Súčasne dôsledkom tohto rozhodnutia bolo, že p. Y. Y. zanikla aj funkcia v orgánoch Odborového zväzu KOVO, konkrétne funkcia člena revíznej komisie Odborového zväzu KOVO, do ktorej bol taktiež zvolený. Pán Y. Y. podal proti tomuto konaniu štatutárneho orgánu a jeho rozhodnutiu o vylúčení dňa 13. septembra 2016 sťažnosť, ktorá bola vyhodnotená ako opodstatnená, pretože bolo zistené, že prijaté uznesenie o jeho vylúčení z 8. septembra 2016 bolo prijaté v rozpore so Stanovami OZ KOVO

a dobrými mravmi. C. Y. H. pritom dlhodobo uvoľnený na výkon odborovej funkcie, tzn. na výkon funkcie člena výboru, a to z pracovného pomeru k zamestnávateľovi (Volkswagen Slovakia, a.s.) a z tohto dôvodu sa na neho ustanovenia o pracovnom čase nevzťahovali, pretože bol na dlhodobej prekážke v práci. Súčasne ani nebol v pracovnom pomere k žalobcovi. Bol do funkcie riadne ustanovený voľbami, ktoré sa konali v dňoch 9. až 20. mája 2016 a z tej funkcie nebol ani odvolaný členskou základňou, ktorá je jediná oprávnená ho voliť, ako aj odvolávať, pritom vo volebnom poriadku platného v čase konania volieb do orgánov žalobcu neexistovalo žiadne volebné moratórium. Bolo konštatované, že rozhodnutím o vylúčení, tzn. odborovou organizáciou ako organizačnou jednotkou Odborového zväzu KOVO, bolo bezprecedentným spôsobom porušené jeho ústavné právo na slobodu združovania. Súčasne boli porušené viaceré procesné ustanovenia Stanov OZ KOVO, ktorými sa má organizačná zložka OZ KOVO riadiť a sú pre jej činnosť záväzné, ak s už pristupuje k rozhodovaniu o vylúčení člena. Súčasne vecné dôvody vylúčenia, tzn. vytykané skutky, ktorými sa pán Y. mal dopustiť konania, ktoré boli dôvodmi vylúčenia, boli tak absurdné, že rozhodnutie výboru ako štatutárneho orgánu bolo pre jeho svojvoľnosť a šikanóznosť zrušené. V tejto súvislosti bolo zistené, že nebola ani daná právomoc štatutárneho orgánu (tzn. Výboru) rozhodovať o vylúčení člena OZ KOVO, pretože táto kompetencia v zmysle Stanov OZ KOVO (článku 22 Stanov Odborového zväzu KOVO) patrí najvyššiemu orgánu žalobcu, a to členskej konferencii, ktorá má jediná v zmysle Stanov OZ KOVO rozhodovať o zásadných otázkach týkajúcich sa členov OZ KOVO, medzi ktoré patrí nepochybne aj otázka zániku členstva člena OZ KOVO evidovaného prostredníctvom žalobcu ako organizačnej jednotky OZ KOVO. Štatút žalobcu bol tak v priamom rozpore so Stanovami OZ KOVO vylúčením. Žalobca ďalej uviedol, že z týchto dôvodov bolo na základe podanej sťažnosti prijaté uznesenie predsedníctva Odborového zväzu KOVO č. 414/2016 zo 14. septembra 2016 ako uznesenie vyššieho orgánu Odborového zväzu KOVO, ktorým v zmysle oprávnenia daného v zmysle článku 28 bodu 7. Stanov OZ KOVO zrušilo rozhodnutie o vylúčení a bolo pre žalobcu súčasne záväzné podľa článku 28. bod 7 Stanov OZ KOVO, pretože sa ním naprávalo bezprávie, ktoré vzniklo absurdným rozhodnutím o vylúčení člena z OZ KOVO. Žalobca v zastúpení svojho štatutárneho orgánu (tzn. Žalovaného) predmetné uznesenie vôbec nerešpektoval, považoval ho za bezpredmetné a neumožnil realizovať jeho práva člena OZ KOVO a člena výboru, čoho dôkazom je, že dňa 20. septembra 2016 vyhlásil voľby na funkciu člena výboru - predsedu dielenského výboru - úseku č. II. (hala H3-NSF). Dňa 20. septembra 2016 podal Y. Y. na najvyšší orgán Odborového zväzu KOVO medzi zjazdami, a to na Radu Odborového zväzu KOVO, opätovnú sťažnosť na konanie žalobcu. Rada OZ KOVO dňa 27. septembra 2016 prijala uznesenie, ktorým zrušila rozhodnutie žalobcu o vylúčení pána Y. Y. a uložila žalobcovi zastúpeného žalovaným postupovať v súlade s týmto uznesením a rešpektovať všetky jeho práva spojené so združovaním v OZ KOVO (práva spojené s členstvom a funkciou, do ktorej bol riadne zvolený). Rozhodnutie najvyššieho orgánu Odborového zväzu KOVO bolo pre žalobcu v zastúpení žalovaného ako jeho organizačnú jednotku záväzné, a preto bol povinný sa týmto uznesením riadiť (článok 28 bod 7. v spojení s článkom 20 bod 7. Stanov OZ KOVO). Dňa 4. októbra 2016 požiadal Y. Y. písomne štatutárny orgán žalobcu v zastúpení žalovaného o umožnenie výkonu práv a povinností člena OZ KOVO vrátane výkonu funkcie člena výboru. Dňa 5. októbra 2016 žalobca prostredníctvom výboru svojím uznesením č. 3 zotrval na správnosti vylúčenia Y. Y. z členstva z OZ KOVO. Túto skutočnosť potvrdil žalobca v zastúpení žalovaného aj na zasadnutí Rady Odborového zväzu KOVO konanej dňa 11. októbra 2016 v Žiline. Napriek opodstatneným sťažnostiam tak nebolo vôbec odstránené porušovanie Stanov OZ KOVO, neplnili sa tak uznesenia orgánov Odborového zväzu KOVO vrátane uznesenia najvyššieho orgánu OZ KOVO a nakoniec nebolo odstránené ani bezprávie, ku ktorému došlo svojvoľným a účelovým konaním orgánov žalobcu v zastúpení žalovaného. Naďalej trvalo bezprávie vo vzťahu ku Y. Y., bol mu naďalej znemožňovaný výkon funkcie člena výboru žalobcu, do ktorej bol demokraticky zvolený a neboli žalobcom rešpektované jeho práva člena OZ KOVO, v mene ktorého konal v tom čase žalovaný. Dňa 11. októbra 2016 bolo preto rozhodnuté podľa článku 26 bodu 6. Stanov OZ KOVO príslušným orgánom OZ KOVO (Radou Odborového zväzu KOVO ako najvyšším orgánom Odborového zväzu KOVO) a vnútrozväzovým predpisom Vznik a zánik základných organizácií Odborového zväzu KOVO v znení účinnom od 3. decembra 2013 (ďalej len „vnútrozväzový predpis“) o zániku žalobcu s likvidáciou podľa článku 20 bodu 12. písm. b) Stanov Odborového zväzu KOVO s cieľom zabezpečiť jej následnú konsolidáciu. V súlade s článkom 23 bodu 6. Stanov OZ KOVO, v základných organizáciách, ktoré zanikajú likvidáciou, plní funkciu štatutárneho orgánu menovaný likvidátor. Likvidátor je osoba oprávnená konať počas likvidácie v mene odborovej organizácie, a tak vo vzťahu k zamestnávateľovi, štátnym orgánom alebo iným tretím osobám. Príslušný orgán OZ KOVO, uznesením č. 124/2016 z 11. októbra 2016 ustanovil za likvidátorov žalobcu D. Q., bytom B. Č.. XX, XXX XX C., a JUDr. I. H., H. B. XX, XXX XX H. a ktorých súčasne poveril vykonaním likvidácie v súlade so všeobecne záväznými právnymi

predpismi a internými predpismi OZ KOVO s cieľom dosiahnuť konsolidáciu činnosti žalobcu s tým, že obaja vyššie uvedení likvidátori sú oprávnení konať v mene základnej organizácie samostatne. Žalobca v návrhu ďalej uviedol, že počas likvidácie likvidátor postupuje podľa článku 11 vnútrozväzového predpisu. Podľa článku 11 bodu 7. vnútrozväzového predpisu ustanovením do funkcie získava likvidátor dispozičné právo nakladať s účtami základnej organizácie a jej majetkom. Pričom pri disponovaní s majetkom je viazaný určenými pravidlami. Do siedmich dní po ustanovení do funkcie je základná organizácia povinná poskytnúť likvidátorovi všetky informácie a doklady potrebné k likvidácii, pretože je nutné vykonať inventúru hnutelného a nehnuteľného majetku, stavu finančných prostriedkov na účtoch a v pokladni, pohľadávok a záväzkov základnej organizácie ku dňu vstupu do likvidácie a zostaviť likvidačnú účtovnú súvahu. Uvedená komplexná dokumentácia týkajúca sa jej činnosti, je súčasne vlastníctvom žalobcu. Vstup žalobcu do likvidácie nemá a ani nemal žiadny vplyv na členstvo členov OZ KOVO, ktorí sú evidovaní u žalobcu, a preto je podľa žalobcu nevyhnutné plniť si vo vzťahu k nim povinnosti, ktoré voči členom Odborového zväzu KOVO vyplývajú zo Stanov, z vnútorných predpisov Odborového zväzu KOVO, ako aj vnútorných predpisov žalobcu. Ako dôkaz uviedol žalobca, žiadosť fyzickej osoby zo dňa 18. októbra 2016 o poskytnutie podpory pri narodení dieťaťa, ktorý sa poskytuje v zmysle zásad hospodárenia žalobcu a je viazaný na členstvo v OZ KOVO. Týchto žiadostí je odo dňa vstupu žalobcu do likvidácie niekoľko desiatok. Preto súčasťou majetku je aj dokumentácia týkajúca sa evidencie členov OZ KOVO, ktorí sú evidovaní prostredníctvom žalobcu. Bez tejto dokumentácie nie je možné si plniť povinnosti voči členom OZ KOVO, zamestnávateľovi, a ani voči tretím osobám vrátane štátnych orgánov (príslušný daňový úrad, sociálna poisťovňa, príslušná zdravotná poisťovňa). Keďže žalobca vstúpil a vstupuje do právnych vzťahov aj s ďalšími tretími osobami a okruh týchto osôb nie je likvidátorom známy, je nutné, aby štatutárny orgán disponoval s dokumentáciou, ktorá sa týka osôb, s ktorými je žalobca v právnom vzťahu. V opačnom prípade hrozí podľa žalobcu riziko vzniku škôd v dôsledku neplnenia záväzkov a ďalšie nepredstaviteľné škody. Zamestnávateľ VOLKSWAGEN SLOVAKIA, a.s. so sídlom J. Jonáša 1, 843 02 Bratislava zabezpečil v zmysle článku 7.5.4 a 7.5.5 kolektívnej zmluvy, ktorej zmluvnou stranou je žalobca, a ktorá bola uzatvorená na obdobie od 1. októbra 2015 do 31. marca 2017, priestory v areály zamestnávateľa, a to na Z. N.. N. XXX XX Bratislava, a to konkrétne kancelárske priestory na prízemí budovy A2. Tieto priestory sú určené na základe kolektívnej zmluvy pre potreby žalobcu na výkon odborovej činnosti. V týchto priestoroch má byť uložená dokumentácia, ktorá je spojená s činnosťou žalobcu. Do dňa vstupu do likvidácie užíval tieto priestory štatutárny orgán Základnej organizácie OZ KOVO VOLKSWAGEN SLOVAKIA, a.s. tzn. výbor žalobcu. Dňom vstupu do likvidácie, t.j. od 11. októbra 2016 prešlo toto oprávnenie na menovaných likvidátorov. V súlade s vyššie uvedeným boli bývalí členovia výboru (vrátane žalovaného) ako členovia bývalého štatutárneho orgánu žalobcu oficiálne informovaní o vstupe žalobcu do likvidácie s cieľom zabezpečiť jej následnú konsolidáciu. Súčasne im bola predložená výzva na predloženie komplexnej dokumentácie týkajúca sa činnosti žalobcu a žiadosť o poskytnutie súčinnosti.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný ako osoba oprávnená konať v mene žalobcu a ako osoba zodpovedná za jej činnosť do dňa vstupu do likvidácie, t.j. do 11. októbra 2016, odmietol dňa 12. októbra 2016 prevziať oznámenie a výzvu likvidátorov zo dňa 11. októbra 2016. Súčasne odmietol umožniť vstup likvidátorom do priestorov, ktoré sú určené na činnosť žalobcu. Oznámenie a výzva na predloženie dokumentácie a o poskytnutie súčinnosti zo dňa 11. októbra 2016 bola doručená dňa 13. októbra 2016. Dňa 13. októbra 2016 sa žalovaný na zhromaždení zamestnancov pred areálom spoločnosti Volkswagen Slovakia, a.s. vyjadril okrem iného, že „Ale zatiaľ vykázaní z priestorov nie sme, stopli to, to znamená aj keď už mám veci pobalené v aute aj máme, aby ste vedeli, že už sme všetko nahádzali do áut, aby sme mohli fungovať ďalej, takže toto chvalabohu stopli....“ Uvedené vyjadrenie odporcu formou videa bolo zverejnené aj na facebookovom profile Moderné odbory Volkswagen. Žalobca vychádzajúc z vyššie uvedeného uviedol, že žalovaný manipuluje s vyššie uvedenou dokumentáciou ako aj majetkom žalobcu absolútne neoprávnené. Výzvy na poskytnutie súčinnosti v súvislosti s prevzatím a odovzdaním agendy boli žalovanému taktiež zaslané aj elektronickou formou dňa 17. októbra 2016 a to na všetkých bývalých členov výboru, vrátane žalovaného ako bývalého predsedu výboru, ktorý plne zodpovedal za činnosť žalobcu do 11. októbra 2016. Zamestnávateľ dňa 14. októbra 2016 informoval žalobcu prostredníctvom likvidátora, že si môže prevziať kľúče od týchto priestorov s tým, aby likvidátor navrhol termín na odovzdanie kľúčov od týchto priestorov. Zamestnávateľ ďalej informoval likvidátora dňa 19. októbra 2016, že do priestorov, ktoré sú určené na činnosť žalobcu sa likvidátori nedostanú, pretože po výmene zámkovej vložky zo strany aj žalovaného, resp. ktorá prebehla za asistencie aj bývalých členov výboru žalobcu, zamestnávateľ už nevlastní žiadny prístupový kľúč, v dôsledku čoho došlo nielen k zmareniu vstupu do priestorov, ale aj k zmareniu prístupu k dokumentácií, ktorá je vo vlastníctve

žalobcu. Dňa 19. októbra 2016 bol žalovaný naposledy vyzvaný ako bývalý predseda výboru žalobcu, aby umožnil protokolárne odovzdanie dokumentácie a agendy, ktorá sa týka činnosti žalobcu. Dňa 21. októbra 2016 bolo likvidátorke elektronicky doručené oznámenie (poštou doručené dňa 24. októbra 2016), ktorým žalovaný odmietol rešpektovať skutočnosť, že žalobca vstúpil do likvidácie, a súčasne odmietol rešpektovať výzvy likvidátorov, ktorí sú súčasným štatutárnym orgánom žalobcu. Žalovaný podľa žalobcu nielen neoprávnene využíva priestory a nakladá a manipuluje s dokumentáciou, ktorá je vo vlastníctve žalobcu, zatajuje účtovníctvo, ktoré je vo vlastníctve žalobcu, ale súčasne neoprávnene nakladá s údajmi týkajúcimi sa členov Odborového zväzu KOVO. Túto dokumentáciu neoprávnene zneužíva na škodu žalobcu a Odborového zväzu KOVO s cieľom zabezpečiť vystúpenie členov z OZ KOVO do novej odborovej organizácie Moderné Odbory Volkswagen, ktorá bola založená dňa 18. septembra 2016, ktorej je žalovaný členom. Z uvedeného je zrejmé, že to čo sa žalovanému nepodarilo realizovať v roku 2014 v súvislosti s Odborovým zväzom AIOS, robí v súčasnosti na škodu členov OZ KOVO, ktorí sú evidovaní u žalobcu, a to bez možnosti osôb zodpovedných za jej činnosť (likvidátora) ovplyvniť neoprávnené nakladanie s dokumentáciou a majetkom žalobcu. Vo veci boli preto podané viaceré už viaceré trestné oznámenia. Nakoľko podľa žalobcu už nie je predpoklad, že žalovaný sa bude normálne a korektne správať, s cieľom odovzdať riadne agendu a dokumentáciu nevyhnutnú na vykonanie likvidácie s cieľom zabezpečiť konsolidáciu žalobcu, ktorú má k dispozícii a má k nej prístup, a ktorú odmieta bezdôvodne vydať likvidátorovi, marí tým pádom jej vykonanie a ďalší postup vo veci. Súčasne je tu podľa jeho názoru riziko, že táto dokumentácia bude pozmeňovaná, prípadne skartovaná, ďalej hrozí, že sa žalobca dostane do omeškania v právnych vzťahov, do ktorých vstúpil, a o ktorých osoby zodpovedné za jej činnosť od 11. októbra 2016 nemajú vedomosť, keďže dokumentácia nebola riadne odovzdaná. Žalobca vychádzal z predpokladu, že nemá zmysel zasielať žalovanému akékoľvek ďalšie výzvy, pretože ide len o stratu času, preto požiadal súd o vydanie vecí a dokumentácie voči predchádzajúcemu členovi štatutárneho orgánu, ktorý zastával funkciu predsedu výboru, a to na príslušný súd podľa miesta adresy jeho trvalého pobytu.

3. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 10C/169/2016-103 zo dňa 28.11.2016 v spojení s opravným uznesením zo dňa 10.01.2017, č. k. 10C/169/2016-122 a opravným uznesením zo dňa 06.02.2017, č. k. 10C/169/2016-140, súd vo veci nariadil neodkladné opatrenia v znení navrhovanom žalobcom, ktoré Krajský súd v Bratislave, uznesením, č. k. 8Co/128/2017 -166 zo dňa 31.05.2017 potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.06.2017. Dňa 08.08.2017 súd prijal do súdnej úschovy listinné doklady v zmysle neodkladného opatrenia.

4. Dňa 14. 08.2018 emailom a následne dňa 15.08.2017 do podateľne tunajšieho súdu doručil žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na zrušenie neodkladného opatrenia s odôvodnením, že došlo k ukončeniu procesu likvidácie a žalovaný má zato, že odpadli dôvody, ktoré viedli súd k vydaniu neodkladného opatrenia.

5. Dňa 17.08.2017 doručil súdu žalovaný návrh na ustanovenie súdneho znalca, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, a to za účelom určenia komplexnosti a úplnosti odovzdanej účtovnej dokumentácie.

6. Dňa 30.11.2017 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom s zúčastnili strany sporu. Súd na pojednávaní zamietol návrh žalobcu na ustanovenie súdneho znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, ktorý navrhli za účelom určenia komplexnosti a úplnosti odovzdanej účtovnej dokumentácie. Súd zároveň zamietol návrh na zrušenie neodkladného opatrenia. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že trvajú na žalobe v celom rozsahu, nakoľko žalobca má zato, že aj naďalej pretrváva potreba rozhodnutia tunajšieho súdu o uložení povinnosti žalovaného vydať mu komplexnú dokumentáciu a veci spojené s jeho činnosťou ako štatutárneho zástupcu v organizácii v minulosti. Nakoľko sa žalovaný doposiaľ k podanej žalobe nevyjadril, žalobca má zato, že dôvodnosť žaloby nepopiera a navrhol, aby mu v súlade s koncentračnou zásadou nebolo v ďalšom konaní už umožnené predkladať prípadné doplňujúce návrhy na doplnenie dokazovania. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovanému bola doručená žaloba na vyjadrenie sa až dňa 04.10.2017 a prvá reakcia žalovaného k žalobe je súčasťou vyjadrenia, ktoré bolo na pojednávaní právneho zástupcovi žalobcu doručené. Právny zástupca žalobcu navrhol vylúčenie p. G. a zároveň požiadal, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

7. Okresný súd Bratislava IV, uznesením č.k. 10C/169/2016- 264 zo dňa 07.11.2018 zamietol návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného Okresným súdom Bratislava IV uznesením, č. k. 10C/169/2016-103 zo dňa 28.11.2016 v spojení s opravným uznesením zo dňa 10.01.2017, č.k. 10C/169/2016-122 a opravným uznesením zo dňa 06.02.2017, č.k. 10C/169/2016-140.

8. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV. č.k. 10C/169/2016- 267 zo dňa 15.11.2018 rozhodol o prerušení konania vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10C/169/2016 do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 12C/32/2018. Krajský súd v Bratislave, uznesením č.k. 3Co/54/2019 - 354 zo dňa 28.11.2019 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na prerušenie konania zamietol.

9. Súd nariadil pojednávanie na deň 26.05.2020, na ktoré sa dostavila právna zástupkyňa žalobcu. Upovedomenie o odročení pojednávania mala vykázané riadne a včas dňa 30.04.2020. Nedostavil sa žalovaný, ani jeho právny zástupca. Upovedomenie o odročení pojednávania mal právny zástupca žalovaného vykázané riadne a včas dňa 30.04.2020. Svoju neúčast' na pojednávaní riadne a včas neospravedlnil, preto súd pojednával v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že má zato, že žaloba bola podaná dôvodne a žalovaný počas konania nepredniesol žiadnu vecnú obranu. Aj to, že sa na pojednávaní nezúčastnil, považuje žalobca za potvrdenie absencie argumentácie z jeho strany. Právna zástupkyňa žalobcu navrhla, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP.

10. Po právnej stránke súd posúdil vec nasledovne:

11. Podľa § 274 C.s.p. na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

12. Podľa ust. § 275 CSP, odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

13. Žalobca na pojednávaní dňa 26.05.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadal, aby súd rozhodol o žalobe rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlnil, hoci bol v predvolaní poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, a preto súd rozhodol v súlade s citovaným zákonným ustanovením v zmysle ust. § 274 CSP o žalobe rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako v celom rozsahu úspešnej strane sporu priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. V takom prípade, ako aj proti výroku o nároku na náhradu trov konania a lehote na plnenie, možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať. Návrh môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel (§ 277 ods. 1, 3 C.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.